

Те съчетаваха красотите на Рила планина и бунтовния Сливен, а аз съм родена в полите на Витоша. Обичах да карам ски на Чамкурия, да се спущам. Много пъти съм падала. Една есен, когато тревата на Люлин планина беше изсъхнала, се подхлъзнах и като полетях се отзовах на релсите на трена / влака/, който отиваше за Владая. Падах, но падах щастливо.

8. И все пак боледувала ли сте?

Прекарах всички детски болести и епидемии. Даже на носа си имам белег от баба шарка. Имахме домашен лекар, френски възпитаник, който ни гледаше по модерна метода. Когато някое дете се разболееше, той казваше да се отворят вратите, нека минат /през болестта/ всички деца. Не боледувам. Аз мислено искам да постигна и правя всичко, за да го постигна.

9. От какво се пазите?

От нищо не се отказвам. Не пазя диети, не гледам правила. Всичко ям, от нищо не се отказвам. Където и да отида винаги добре минавам / преживявам/.

10. Съвременният българин, уморен от динамиката на техничното време, се обездвижи и това го направи по-вън към труда и податлив към болестите на века. Може би нарушение във възпитанието и във възпитанието и ли неизбежност?

Обичам спорта и се радвам, когато младите спортуват. Хубаво е за нервната система и за самочувствието на човека. Без труд не може. Без труд живота не е осмислен. Трябва да се трудиш, за да живееш в живота. Трябва детето да се учи на труд от малко. Това за възпитанието на децата е много важно. Много глезените деца стават малко кишави.

11. Какво бихте казала за човешкото бездушие и липсата на милосърдие, на които сме свидетели всеки ден, за технизацията и отчуждението между хората?

Това отчуждение стана световно. Дойде от запад и се възприе и започна да се прави като символ. У нас ,слава богу, не е в такава